

„Mami, pojď si se mnou číst.“ Tuto prosbu jistě slýchávali či slýchávají mnozí z nás. A kdo by pak odolal? Vždyť potkat se s „dětským čtenářem“ je, jak mi jistě mnozí dají za pravdu, v dnešní době počítačů a videa, skoro zázrak. A zázraky se nedějí denně. Ale když už se stanou, proč se jich nezúčastnit?

Možná právě Vaše ratolest vyslovila přání: „Pojďme si číst.“ A vy pro ni máte připravenou novou knížku Lubomíra Jaroše "Vojtíšek, kroměřížské pohádky." A možná při čtení se zájmem zjistíte, že čtete o věcech všedních, z nichž se stávají věci kouzelné.

Houpací koník i vám připomene hračku z dětství, ale snad i vyvolá vzpomínky a asociace, které by nás jinak vůbec nenapadly, protože jsou zasuté pod nánošem běžných všedních starostí naší uspěchané doby.

Kroměřížské pohádky jsou nejen pro kluka Vojtíška, ale i pro tátu Vojtěcha a dědu Vojtu, a nejen pro ně. Každý čtenář, který v knize zalistuje a náhodně vybere příběh, zjistí, že je mu čímsi blízký, odněkud jej zná i nezná. Pan Lubomír Jaroš sestavil jakýsi „kaleidoskop vzpomínek“, barevných střípků, které se stále přesouvají a vytvářejí nové a nové nádherné obrazce. Tak jako naše paměť, naše vzpomínky, zážitky, zkušenosti.

Zkuste pohádky pro Vojtíška otevřít. Zatímco Vaše ratolest bude možná slabikovat první souvislé věty, Vy budete nejspíše vzpomínat na ty doby, kdy každý blýskavý střípek byl kouzelný...

Mgr. Ladislava

Malinová